

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Jana Peroutky a Kryštofa Horna ve věci

žalobce: J. Č.
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovského 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2022, č. j. 111638/2017/KUSK/
OLPPS/ZAV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), napadá shora označené rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) a domáhá se jeho zrušení. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „správní Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

orgán I. stupně“) ze dne 20. 7. 2017, č. j. MUCE 44436/2017 OOSDSC (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) zamítl žalobcovy námitky proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče po dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a provedený záznam 12 bodů ke dni 23. 1. 2017 potvrdil.

2. V odůvodnění žalovaný odkázal na judikaturu NSS, podle níž v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je správní orgán oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet bodů odpovídá. Potvrdil, že v uvedeném případě správní orgán I. stupně postupoval správně, pokud provedl záznam 3 a 2 bodů na základě oznámení o uložení blokových pokut a záznam 7 bodů na základě pravomocného rozsudku, kterým byl žalobce odsouzen za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Správní orgán I. stupně zaznamenal veškeré body v souladu s přílohou zákona o silničním provozu a počty bodů odpovídají jednotlivým protiprávním jednáním, kterými žalobce naplnil skutkové podstaty přestupků a přečinu. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce v obou blokových řízeních pokutové bloky podepsal, přičemž podpis je podle ustálené judikatury NSS klíčovou součástí pokutového bloku. Námitky odkazující na obdobné případy, které řešil ve svých rozhodnutích mimo jiné Krajský úřad Moravskoslezského kraje, shledal s odvoláním na judikaturu NSS neopodstatněnými. Konstatoval, že v postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádné vady, které by zakládaly nezákonnost nebo nesprávnost prvostupňového rozhodnutí.

Žaloba a vyjádření účastníků řízení

3. Žalobce v *žalobě* namítal, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. K žalobě přiložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, rozhodnutí Městského úřadu Černošice, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje a rozhodnutí Statutárního města Kladna. Z předložených rozhodnutí vydaných v obdobných věcech vyplývá ustálenost praxe správních orgánů, podle níž se správní orgány zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž byly do bodového hodnocení řidiče zaznamenány body. Podle správního řádu platí zásada legitimního očekávání, tj. zásada, která správním orgánům ukládá, aby ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovaly a rozhodovaly shodně. Tato zásada se *de iure* týká vždy jednoho konkrétního správního orgánu. Žalobce má nicméně za to, že v případě (pouhých) třinácti krajských úřadů by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe těchto orgánů veřejné moci při posuzování věcí shodných či obdobných. Zásada legitimního očekávání má totiž podle žalobce zavádět zvykové právo v rámci českého právního systému. I s ohledem na zásadu rovnosti účastníků před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
4. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Oznámení není dostatečným důkazem a je třeba jej vždy za účelem eliminace chyby či zvláště orgánů veřejné moci porovnat s rozhodnutím, kterého se týká. Žalobce připustil specifickou rozhodnutí vydávaného v blokovém řízení a blokového řízení samotného. Ani s ohledem na ni však správní orgán nemůže omlouvat případné zákonné nedostatky takového rozhodnutí. Žalobce uvádí, že obecně musí být z rozhodnutí patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Žalovaný podle žalobce přenáší odpovědnost za správnost rozhodnutí správního

orgánu na žalobce, pokud zdůrazňuje, že žalobce připojil na rozhodnutí o blokové pokutě svůj podpis. Od žalobce přitom nelze očekávat relevantní znalost práva.

5. Podklad pro záznam bodů není podle žalobce způsobit, je-li v pokutovém bloku v případě porušení povinnosti překročení nejvyšší povolené rychlosti uvedeno pouze „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. Žalobce poukazuje na jednotlivá ustanovení zákona o silničním provozu, jejichž porušení přichází v úvahu, a která musí být v pokutovém bloku uvedena. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Údaje musí být v rozhodnutí uvedeny čitelně, srozumitelně

a přehledně, aby mohlo být rozhodnutí přezkoumáno. Pokud nejsou údaje čitelné, není možné na základě takového rozhodnutí body evidovat, neboť ze samotného rozhodnutí nejsou zřejmé skutkové okolnosti.

6. Oba pokutové bloky mají podle žalobce nedostatky. V pokutovém bloku ze dne 23. 1. 2017 není přesně zjištěna osoba přestupce (údaje jsou zčásti nečitelné, některé zcela chybí). V pokutovém bloku dále není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a času chybí, jsou nečitelné a nejsou kompletní. Stejně tak název obce, kde měl žalobce přestupek spáchat, není úplný, neboť je zapsán v nesrozumitelné zkratce. Totéž platí pro název příslušné ulice. Vadný je rovněž popis přestupkového jednání. Samotná právní kvalifikace je nepřesná, neboť správní orgán nespécifikoval konkrétní bod či písmeno ustanovení, které měl žalobce porušit (§ 18 zákona o silničním provozu). Výše pokuty není zřetelná. Není též jednoznačně specifikováno místo, kde správní orgán pokutový blok vydal a současně zápis identifikace oprávněné osoby, datum vyhotovení a datum převzetí rozhodnutí. Z rozhodnutí není zřetelný ani podpis žalobce. U pokutového bloku ze dne 17. 3. 2016 žalobce poukazuje na tytéž formální nedostatky. S ohledem na uvedené je podle žalobce sporné, zda blokové pokuty představují způsobit podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení. Žalobce má za to, že z pokutových bloků není bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, v jaké výši byla pokuta uložena a kde, kdy a kým bylo toto rozhodnutí vydáno. Žalobce se domáhá toho, aby soud posoudil, zda jsou jednotlivá rozhodnutí způsobit podklady k záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
7. Žalovaný ve *vyjádření k žalobě* poukázal na to, že žalobní body jsou totožné jako odvolací námítky, které v napadeném rozhodnutí již řádně vypořádal. Popřel relevanci doložených rozhodnutí jiných správních orgánů s tím, že vady jimi přezkoumávaných blokových pokut nejsou v nyní projednávané věci dány. K otázce předvídatelnosti rozhodnutí citoval rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 1. 2018, č. j. 22 A 156/2016-31, který odkazuje na judikaturu NSS. Uvedl, že s námitkami vztahujícími se k náležitostem pokutových bloků se vypořádal v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že námitka správné evidence není mimořádným oprávným prostředkem opravňujícím jej přezkoumávat podklady pro zápis bodů.

Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

8. Ze správního spisu plyne, že dne 8. 2. 2017 oznámil správní orgán I. stupně žalobci, že ke dni 23. 1. 2017 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej, aby odevzdal řidičský průkaz. Žalobce podal dne 13. 2. 2017 proti všem záznamům bodů v registru řidičů námítky.
9. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 15. 2. 2017, z něhož mj. vyplývá, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

- dne 12. 3. 2015 bylo žalobci zaznamenáno **7 bodů** za trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,
 - dne 17. 3. 2016 byly žalobci zaznamenány **2 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu,
 - dne 23. 1. 2017 byly žalobci zaznamenány **3 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu.
10. Součástí spisu jsou oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků, které se vztahují k přestupkům, jichž se žalobce dopustil ve dnech 17. 3. 2016 a 23. 1. 2017. Ve spise je rovněž založen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. 1. 2015, sp. zn. 2 T 309/2014 (dále jen „trestní rozsudek“), kterým byl žalobce odsouzen za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a soud mu uložil trest odnětí svobody v době trvání 6 měsíců s odkladem na zkušební dobu v době trvání
- 2 let a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 let.
11. Dne 26. 6. 2017 správní orgán I. stupně po přerušení řízení o námitkách na dobu 90 dní (z důvodu podání návrhu na provedení přezkumu pokutového bloku ze dne 23. 1. 2017 žalobcem, o jehož vyřízení nebyl správní orgán I. stupně nejméně do dne vydání prvostupňového rozhodnutí informován) žalobce poučil o možnosti seznámit se se spisem a vyjádřit se k němu, což žalobce učinil. Žalobce ve vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí v obecnosti poukázal na obecně nepřípustné vady pokutových bloků a navrhl, aby správní orgán I. stupně vyhověl námitkám žalobce a prohlásil záznam v bodovém hodnocení řidiče za nezpůsobilý.
12. V prvostupňovém rozhodnutí správní orgán I. stupně zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení, odkázal na oznámení o uložení pokut, na kterých se zakládají dva záznamy, a k třetímu záznamu odkázal na trestní rozsudek. Konstatoval, že žalobce dosáhl ke dni 23. 1. 2017 dvanácti bodů. Provedl kontrolu ručně vyplněných pokutových bloků ze dne 17. 3. 2016 č. L0065008 a ze dne 23. 1. 2017 č. L0099412 a v obou případech konstatoval, že obsahují zákonem stanovené náležitosti a je z nich zřejmé, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byly uloženy. Rozhodnutí jiných krajských úřadů, na které odkazoval žalobce ve vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí, označil za nezávazná a uvedl, že každé rozhodnutí řeší určitý specifický případ konkrétního řidiče. Námitky žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů vyhodnotil jako nedůvodné.
13. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítl, že se správní orgán I. stupně v průběhu řízení naprosto nezabýval způsobilostí jednotlivých podkladů. Ve zbytku odpovídá odvolání svým obsahem žalobě.
14. Dne 29. 11. 2022 žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje i všechny ostatní formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§

75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl bez jednání, neboť měl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. za to, že účastníci s tímto postupem souhlasili.

16. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
17. Soud předně poznamenává, že prostřednictvím formulace žalobních bodů žalobce předurčuje rozsah soudního přezkumu napadených rozhodnutí (§ 75 odst. 2 věta první). Soud je žalobními body vázán, přičemž bez námítky může přihlídnout jen k některým vadám řízení a nicotnosti rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). V této souvislosti považuje za podstatné zdůraznit, že tvrzení uvedená žalobcem v žalobě o tom, jaké formulace jsou užity v jednotlivých pokutových blocích, jsou v mnoha případech zjevně nesprávná (např. ke „kolonce“ pokuty u obou pokutových bloků žalobce namítá, že „[ú]daj o výši sankce chybí, či není úplný“, přestože tomu tak ani v jednom případě nebylo). Rovněž většina dalších žalobních tvrzení týkající se náležitostí pokutových bloků naprosto neodpovídá skutečnosti. To vyvolává pochybnosti o řádné individualizaci žalobních bodů. Soudu je přitom známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry NSS uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, podle nějž „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod [...]*

obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“ V mezích žalobních bodů pak soud přezkoumával napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že nejsou důvodné.

18. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či „standardního“ přestupkového řízení) a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (*presumpce správnosti veřejnoprávních aktů*). V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.

19. Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok. Pouze pokud řidič v námitkovém řízení konkrétně zpochybní oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, je třeba si pokutové bloky či jejich kopie vyžádat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44, ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23).
20. Vzhledem k tomu, že žalobce údaje v oznámení o uložené pokuty nijak konkrétně nezpochybňoval, postupoval správní orgán I. stupně nad rámec svých povinností ve prospěch žalobce (viz body 28 a 29 tohoto rozsudku), pokud si obstaral kopie relevantních pokutových bloků. Postavil pak najisto, že údaje v evidenční kartě, na jejichž základě žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, odpovídají skutečností uvedeným v pokutových blocích, na jejichž základě správní orgán I. stupně body zaznamenal. Přestože tedy žalobce podal proti oznámení o dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení pouze velmi obecné námitky, správní orgán I. stupně obstaral veškerá podkladová rozhodnutí a i při absenci konkrétních výtek provedl podrobnou kontrolu všech dvanácti bodů. Žalobcův zmocněnec následně podal proti prvostupňovému rozhodnutí paušální a typizované odvolání, jímž brojil proti všem údajům (kolonkám) uvedeným v podkladových rozhodnutích, přičemž se žalobcovo odvolání v převážné části míjelo s obsahem prvostupňového rozhodnutí a s obsahem správního spisu. Žalovaný navzdory zjevné šablonovitému odvolání, s jakým se žalovaný i zdejší soud v případech žalobců zastupovaných zmocněncem JUDr. Radkem Bechyně opakovaně potkávají (namátkově viz např. rozsudky zdejšího soudu ze dne 5. 1. 2023, č. j. 54 A 46/2020-65, ze dne 5. 12. 2022, č. j. 55 A 49/2021-41, nebo ze dne 19. 4. 2022, č. j. 51 A 43/2021-64), rovněž provedl kontrolu podkladových rozhodnutí a provedených zápisů bodů do bodového hodnocení žalobce coby řidiče.
21. Dospěly k závěru, že skutky spáchané ve dnech 17. 3. 2016 a 23. 1. 2017 byly se žalobcem projednány v blokovém řízení, že v obou případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně

a úplně vyplněným pokutovým blokem, žalobce pokutové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně posuzoval nejen náležitosti jednotlivých oznámení, ale též jednotlivé pokutové bloky, které si vyžádal, a to i z toho hlediska, zda jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů (hodnotil zejména, zda v nich uvedené údaje odpovídají údajům v oznámení o uložení pokut). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrdil, že správní orgán I. stupně se v rámci záznamu bodů a případného následného řízení o námitkách proti záznamu bodů zabýval způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam příslušných bodů v rámci bodového hodnocení a správností provedených záznamů. Náležitostmi jednotlivých pokutových bloků se žalovaný zabýval na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí a hodnotil je z toho hlediska, zda jsou konkrétní bloky způsobilým podkladem pro záznam bodů. Správní orgány tedy postupovaly v souladu s ustálenými závěry judikatury a s tím, co požaduje žalobce, a svůj postup náležitě odůvodnily. Neobstojí tudíž zcela nekonkrétní námitka žalobce,

že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

22. Námitkami, ve kterých žalobce i v žalobě upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Při zohlednění specifík blokového, resp. příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, na který ostatně žalobce v žalobě odkazuje, přestože závěry rozsudku naopak svědčí v jeho neprospěch). Podstatné je, aby konkrétní jednání bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu i soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových bloků:
23. Pokutový blok ze dne 17. 3. 2016 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu trvalého bydliště, číslo řidičského průkazu i číslo občanského průkazu), přestupkové jednání je specifikováno následovně „*Dne 17. 3. 2016, 13²⁰ hod. sil. č. II/141, ul. Bavorovská, Vodňany, okr. Strakonice, por. 18/4/361/2000 Sb., Rychlost v obci - 50/62/59 km/h, RZ X, X bílá*“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč (numericky i slovy) a podpis žalobce.
24. K tomu soud uvádí, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 17. 3. 2016 v 13:20 hodin v obci Vodňany na silnici č. II/141 jako řidič vozidla registrační značky X překročil maximální povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Popis skutku („*rychlost 50/62/59 km/h*“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné odchylky. Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 59 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „*§ 125c/1/f/4 zák. č. 361/2000 Sb.*“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena služebním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že první pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
25. Pokutový blok ze dne 23. 1. 2017 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu trvalého bydliště, číslo řidičského průkazu), přestupkové jednání je specifikováno následovně „*23. 1. 2017, 13.17 hod., sil II/141, Vodňany, Čičenická, p. 18/4 z.č. 361/2000 Sb., rychlost, R-50/74/71*“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč (numericky i slovy) a podpis přestupce.

26. I v tomto případě je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 23. 1. 2017 v 13:17 hodin v obci Vodňany na silnici č. II/141 překročil maximální povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Popis skutku („*rychlost 50/74/71*“) nezavádá pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Z popisu skutku vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 71 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1/f/3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena služebním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud nepominul, že druhý pokutový blok neobsahuje údaj o registrační značce vozidla, které žalobce řídil. Na konci identifikace přestupkového jednání v pokutovém bloku je zaznamenána zkratka „RZ“, za ní v řádku však navazuje prázdné místo. NSS v rozsudku ze dne 8. 3. 2018, č. j. 9 As 144/2017-27 však konstatoval, že „...[z] *charakteru námitkového řízení plyne, že registrační značka není ani podstatnou náležitostí rozhodnutí (bloku). Plně postačí, aby z bloku bylo možné dovodit komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena i v případě, že by na něm registrační značka nebyla uvedena vůbec.*“ Soud proto s ohledem na výše uvedené konstatuje, že i druhý pokutový blok je způsobitelným podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
27. S ohledem na ustálenou judikaturu správních soudů by ani případný odlišný postup několika správních orgánů při posuzování způsobivosti podkladů v řízení o námitkách nemohl představovat ustálenou správní praxi, která by zakládala legitimní očekávání žalobce a zavazovala žalovaného. Jak zdejší soud již vyslovil v rozsudku ze dne 7. 12. 2022, č. j. 43 A 55/2021-51, s žalobcem lze souhlasit pouze potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost účastníků před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů. Soud dodává, že posouzení této žalobní námitky plně odpovídá právnímu názoru NSS, který se téže právní argumentací zabýval při posuzování kasačních stížností podaných zástupcem žalobce (viz např. rozsudek ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57 či rozsudek ze dne 27. 8. 2020, č. j. 4 As 19/2020-51).
28. V souvislosti se zněním žaloby soud nad rámec nutného odůvodnění dodává, že u každého z ručně vyplněných údajů paušálně žalobce namítal pochybení úřední osoby (obecně namítal, že nebyla přesně zjištěna osoba, dostatečně ověřena totožnost, byly označeny toliko paragrafy bez specifikace konkrétního písmene a bodu, chybí údaj o výši sankce, název obce a ulice byl uveden neúplně či nesrozumitelnou zkratkou apod.). Soudu je však z úřední činnosti známo, že takto postupuje zástupce žalobce opakovaně a dlouhodobě (viz např. rozsudky zdejšího soudu ze dne 12. 9. 2019, č. j. 45 A 103/2017-36, ze dne 15. 1. 2020, č. j. 46 A 99/2017-37, ze dne 31. 5. 2021, č. j. 55 A 47/2020-47, ze dne 12. 12. 2022, č. j. 55 A 82/2022-32, ze dne 7. 12. 2022, č. j. 43 A 55/2021-51, ze dne 27. 11. 2023, č. j. 55 A 95/2022-44, či rozsudek NSS ze dne 1. 12. 2022, č. j. 3 As 178/2021-39). Jak ovšem uvedl NSS v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru není ani třeba vyžádat originály pokutových bloků.

29. Soud tudíž upozorňuje, že v případě uplatnění takto zjevně paušálních žalobních bodů v budoucnu nemusí přistupovat k přezkumu náležitostí pokutových bloků tak, jak nyní učinil v bodech 23 až 26

tohoto rozsudku, neboť bez konkrétních námitek pro něj (ani pro správní orgány) tato povinnosti ze zákona nevyplývá (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 174/2019-44).

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Soud uzavírá, že žalobní body jsou nedůvodné a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námitek. Žalobu proto zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
31. Soud pro nadbytečnost neprováděl důkaz rozhodnutími jiných správních orgánů ve věci jiných účastníků řízení ani přiloženými pokutovými bloky (viz též bod 27 tohoto rozsudku).
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné nad rámec běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozsudku). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. srpna 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu